

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

(ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.)

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀγαγινώσκοντες εἶσι σπουδαῖοι.

(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἀθήνησι, τῆν 19 Ὀκτωβρίου 1852.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.

Διὰ μῆνας τρεῖς Δραχ. 3
Διὰ μῆνας ἕξ " 6

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ μῆνας τρεῖς " 4
Διὰ μῆνας ἕξ " 7

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Π. κ.λ.
καὶ ἐκδίδεται ἐνθὺν αὐ-
τοῦ.

Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγέλων
λεπτά 15 ὀσείος

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρά τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις
καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Τα-
χυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς
Κ. Κ. ἑλλήνων. Προξένοις
καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐπιτρό-
ποις τοῦ ἐσθότου.

Πᾶσα δασολογία ἐνεργεῖται
διὰ τοῦ Κ. Γαλανοῦ Ἀγ-
γελοπούλου Τυπογράφου.
Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐδδομάδος
κατὰ Σάββατον.

Σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶναι νὰ χρησιμεύῃ εἰς τοὺς μαθη-
τάς, ὡς ὠφέλιμος ἀνάγνωσις τὴν Κυριακὴν, ὅτε, ἀπηλλαγμένοι τῆς
μονοτονίας τῶν ἐβδομαδιαίων τακτικῶν μαθημάτων αὐτῶν, ἔχου-
σιν ἀνάγκην καινῆς τινος τροφῆς, διὰ τὴν ἀκόρεστον φιλομαθεῖαν τῶν,
καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐκδίδεται κατὰ πᾶν σάββατον. Ἐπειδὴ δὲ δὲν
πρέπει νὰ μένωσιν ἀδαεῖς καὶ τῶν οἰκοὶ καὶ τῶν θύραθεν γεγονότων
οἱ νέοι, θέλομεν, ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος
ταύτης, προσφόρων διδασκτικῶν ἀρθρῶν, καταχωρεῖ καὶ τὰς οὐσιω-
δεστέρας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς εἰδήσεις, καὶ ὅσα; ἄλλας πλη-
ροφορίας ἠθέλωμεν ἐκάστοτε νομίσαι χρήσιμους αὐτοῖς.

Ἴνα δὲ μὴ ἐκληρωθῶμεν ὡς ἀναίδεις ἀλλοτρίων νοερῶν ἔργων σφε-
τεριστᾶι, ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὰ πλεῖστα, ἴνα μὴ εἰπωμεν ὅλα, τῶν
δημοσιευομένων εἶναι ἢ οἱ μεταφράσεις ἐκ συγγραμμάτων καὶ περιο-
δικῶν φύλλων τῆς σοφῆς Εὐρώπης, ἢ διαφόρων ἐρανισμάτων συναρ-
μολογήματα.

Ἡ ἐφημερίς τῶν μαθητῶν εἶναι κυψέλη, ἐν ἣ θέλομεν ἐναποθετεῖ
τὸ ἀπὸ εὐώδεις ἀνθῶνας συλλεγόμενον μέλι, πρὸς γλυκασμὸν τῆς
μεγάλα καὶ ἐνδοξῆ ὑπ' σφουμέννης Ἑλληνικῆς νεότητος.

Πιστεύοντες ὅτι δὲν θέλει εἶναι ἀνωφελῆς ἡ ἐφημερίς αὕτη καὶ εἰς
τοὺς μὴ μαθητάς, διανεμόμεν αὐτὴν ἀδιαφόρως. Οἱ δεχθησόμενοι ἀ-
νεπιστρεπτι τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον φύλλον λογιζόμεθα συνδρομηταὶ
διὰ μίαν ἐξαμηνίαν.

Περὶ γραφῆς.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συστάσεως τῶν κοινωνιῶν, θέλοντες οἱ ἄνθρωποι νὰ
διατηρῶσι τὴν μνήμην οὐσιωδῶν γεγονότων, ἐφύττεον δένδρα, ἰδρύ-
οντο ἀκατεργάστως στήλας, ἢ πετρῶν σωρούς, ὡς σημεῖον αὐτῶν.

Ἐυρεθέντες ἔπειτα εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μεταδίδωσιν εὐκρινέστε-
ρον τοῖς μὴ παροῦσι συγχρόνοις καὶ τοῖς μεταγενεστέροις τὰς ἰδέας
αὐτῶν, καὶ νὰ δικαιωνίζωσι τὴν ἱστορίαν τῶν, ἐπεινόησαν ἐν πρώτοις
ἀτελῆ πρὸς τοῦτο μέθοδον γραφῆς, τὴν ὑποῖαν βελτιονοῦντες ἐκάστοτε
οἱ ἐπιόντες ἔφερον εἰς ἐντέλειαν.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπειρῶντο οἱ ἄνθρωποι νὰ κοινοποιῶσι τοῖς
ἐμίλοις αὐτῶν τὰς ἰδέας τῶν δι' ὀρατῶν σημείων ἢ χαρακτήρων, αἰ-
σθητὰ ὄντα καὶ γεγονότα περιστατόντων. Τοῦ πρώτου τούτου τῆς
γραφῆς εἴδους εὐρέθησαν πολλὰ λείψανα ἐν τῇ Μεξικῇ, ὅτε ἀνεκλύ-
φθη αὕτη ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν. Δι' εἰκονισμάτων οὗτοι ἱστορικῶν διεπι-
βαζον τοῖς ἐπιγιγνομένοις τὴν ἱστορίαν τῶν σπουδαιότερων τοῦ κρά-
τους αὐτῶν συμβάντων, καὶ δι' εἰκόνων ὁμοίως ἐδήλου καὶ ἄλλα
γεγονότα διάφορα. Διὰ νὰ δηλώσωσι π. χ. ὅτι ἄνθρωπός τις ἐρόνευσεν
ἕτερον, ἐσχεδίαζον ἄνθρωπον κατὰ γῆς ἐκτάδην κείμενον, ἕτερον δὲ
παρ' αὐτῷ ὄρθιον, καὶ ἐν χερσὶ θανατηφόρον τι ὄπλον ἔχοντα.

Τὴν ὅλως ἀτελῆ ταύτην μέθοδον, δι' ἣς περιστῶντο μόνον ἐξω-
τερικὰ σημεῖα, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἄλληλα, οὐδὲ
αἱ ἀόρατοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ιδιότητες, κατέστησε τελειότεραν ἑαυτῆς
ἡ προέντιος τοῦ χρόνου ἐπινοήσις συμβόλων, δι' ὧν ἠδύναντο νὰ
περυσιαζῶνται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς αἱ ἰδέαι ἀοράτων ἀντικειμένων,
ἐνεκα τῆς ὑποτιθεμένης πρὸς ταῦτα ἀναλογίης ἢ ὁμοιότητος αὐτῶν.
Τὰ σύμβολα δὲ ταῦτα εἶναι οἱ λεγόμενοι ἱερογλυφικοὶ χαρακτῆρες·
δι' ὧ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν οὗτοι ὡς ἡ δευτέρα πρὸς τὴν τελειό-
τητα τῆς τέχνης τοῦ γράφειν βαθμῆς. Εὐρέτας τῆς νέας αὐτῆς με-
θόδου ὑποθέτοισι τοὺς Αἰγυπτίους· ἀν καὶ εὐρέθησαν καὶ παρὰ τοῖς
Μεξικανοῖς ἔχνη τινα ἱερογλυφικῶν, μεμιγμένων τοῖς ἱστορικοῖς αὐτῶν
ἀπεικονίσμασι. Γενικῶς μολοντοῦτο ὁμολογεῖται, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ
ἐμελετήθη καὶ ἐκωνοίσθη τὸ εἶδος ποῦτο τῆς γραφῆς ἐπὶ τὸ τελειότε-
ρον. Εἰς τὰ ἱερογλυφικὰ ταῦτα ἐξεπορεύτο ἡ περιδότης τῶν ἱερέων

αὐτῆς σοφία. Κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γραφῆς, ὁ ὀφθαλμὸς ἦτον
σύνθετον γνώσεως· ὁ κύκλος αἰωνιότητος· ἡ ἐχθρὰ ἀχαριστίας·
ἡ μῆτις ἀσυνεσίας· ὁ μύρκινε ἀνέσεως· ὁ ἱεραὶς νίκης· ὁ πελαργὸς
παίδης εὐπισθιῆς· ἡ ἐγγελευς τοῦ ὑπὸ πάντων πεφυγμένου. Διὰ τῆς
συναρμολογίας δὲ δύο ἢ πλείονων ἱερογλυφικῶν περιστατόντων καὶ ἐν-
νοίας αὐτοτελεῖς· π. χ. θέλοντες νὰ σημάνωσι τὴν φύσιν καὶ τὸν
διέποντα αὐτὴν Θεόν, ἔγραφον ὄρνι μετὰ κεφαλῆς ἱερακῆος κτλ. Τὸ
εἶδος, τοῦτο τῆς γραφῆς ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἱερέσιν
τῶν Αἰγυπτίων, καὶ μετὰ τὴν εὐρεσιν τῶν νῦν ἐν χρήσει γραμμάτων.
Μετὰ τὰ αἰνεγματώδη ταῦτα τῶν ἰδεῶν σημεῖα, ἐπεινοήθησαν παρά-
τις ἐθνῆσιν ἀπλοῦτερα ἄλλα, εἰς πρῶτασιν πραγμάτων κατὰ
συνθήκην, χωρὶς πλέον νὰ ὑπάρχη μετὰ αὐτῶν καὶ τῶν σημαίνο-
μένων ἀναλογίαις ἢ σχέσις. Τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς γραφῆς εὐρέθη
ἐνεργούμενον εἰς τὴν Περουβίαν. Οἱ ἐγγῶροι ἐδῶ μετεχειρίζοντο
σχοινία μικρὰ ἢ σπάρτια διάφορως χρωματισμένα, καὶ διὰ κόμβων
ἐπ' αὐτῶν διαφόρου μεγέθους, οὕτως ἢ ἄλλως διατεταγμένων, διακοι-
νοῦν ἀλλήλοις τοὺς στοχασμούς τῶν. Προσδομοῖόν τι τούτοις εἶναι
καὶ οἱ καθ' ὅλην τὴν Σινικὴν αὐτοκρατορίαν, καὶ τισὶ πλησιοχώροις
ἐθνῆσιν, ἐπὶ καὶ νῦν ἐν χρήσει παλαιάτατα ἐπινοήσεντες γραφικῶς
χαρακτῆρας. Ἐκαστος τούτων εἶναι σημαντικὴς ἰδέας ὅλης ἐπομένως
εἶναι τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν ὅσοι καὶ αἱ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἐθνῆσιν ἐν
χρήσει λέξεις. Ὅθεν λέγεται ὅτι οἱ Κινέζοι ἔχουσιν ὑπὲρ τὰς 75,000
χαρακτῆρας τούτους, δὲ καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ οἱ Κορκοῖοι καὶ οἱ
Τογκουινέζοι καὶ οἱ Ἰαπωνέζοι. Διὰ τοῦ κοινοῦ δὲ τούτου μέτου τὰ
ἔθνη ταῦτα, καὶ τοὶ ἔχοντα ἰδίαν ἑκάστον γλῶσσαν, συνεννοοῦνται
πρὸς ἄλληλα διὰ τῆς γραφῆς εὐκαταλήπτως· καθὼς τὰ ἔθνη τὰ με-
ταχειριζόμενα εἰς δέλωσιν ἀριθμῶν τὰ ἀραβικὰ ψηφία 1. 2. 3. κτλ.
Ταῦτα, ἀν καὶ ἄλλως παρ' ἄλλοις προφερόμενα, εἶναι οὐχ ἥττον
τοῖς πᾶσι καταληπτὰ ὀρώμενα. Τοιαῦτα δὲ τινα σημεῖα εἶναι καὶ
οἱ τῶν Κινέζων γλωσσικοὶ χαρακτῆρες, τοιοῦτοι σημεῖα πραγμάτων
δηλωτικὰ καὶ οὐχὶ φθόγγων ἢ λέξεων. Κατιδόντες μεταγενεστέροις
οἱ ἄνθρωποι τὰ ἀτελεῖς, τὸ ἀμφίβολον καὶ τὸ χυλίσπον τῶν ἐκτε-
θειῶν μεθόδων τοῦ εἰκονίζεσθαι καὶ δικαιωνίζεσθαι τὰς ἰδέας καὶ τὸ
γεγονότα, ἤρρηταν νὰ σκέπτωνται περὶ εὐρέσεως εὐκολωτέρου τινος
τρόπου, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ τέως ἐν χρήσει, περὶ εὐρέσεως ση-
μείων λέξεων δηλούντων καὶ ὄχι ἀμέσως πράγματα· ἀλλὰ καὶ τούτου
γενομένου, ἠθέλει εἶναι ἀνάγκη πάλιν σημείων ἰσαριθμῶν ταῖς λέξεσι.
Παρατηρήσαντες δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι, ἀν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λέξεων
ἐκάστης γλώσσης ἦναι μέγας, ὁ τῶν συγκροτούμενων ὀλιγῶς αὐτὰς
φθόγγων πολὺ μικρότερος, διότι οἱ αὐτοὶ ἦχοι διάφορως συνδυαζό-
μενοι καὶ ἐπικυβερτανομένοι σχηματίζουσι τὴν ποικιλίαν τῶν λέ-
ξεων, ἐστοχάσθησαν νὰ εὐρωσι σημεῖα ὀρισμένα, οὐχὶ δι' ἐκάστην
λέξιν ἰδίως, ἀλλὰ δι' ἑκάστον τῶν εἰρημένων φθόγγων ἢ συλλαβῶν,
καὶ τοῦτο πιθανῶς προηγήθη τῆς τοῦ ἀραβῆτου τῶν γραμμάτων
ἐπινοήσεως παρὰ τισὶ τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν. Λέγουσι δὲ ὅτι συλλαβι-
κὰ σημεῖα εἶναι ἐπὶ ἐν χρήσει εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τινὰς Ἰνδικὰς
χώρας. Ἡ μέθοδος αὕτη περιώρισεν ἑσθια πολλὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν
χαρακτῆρων, διότι αἱ συλλαβαὶ εἶναι ἀσυγκρίτως ὀλιγώτεραι τῶν
λέξεων, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν οὗτος θεωρούμενος εἶναι μέγας, καὶ ἐπομένως
κοπιηστικὴ λίαν ἢ διὰ τριούτων χαρακτῆρων γραφῆ.

Ἐπῆλθε τέλος πάντων ἐξοχὸς τις καὶ διορατικὸς νοῦς, ὅστις
ἐξίχνευσεν τοὺς ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς ἀποτελουμένους ἦχους καὶ
ἀναλύσας αὐτοὺς μέχρι τῶν ἀπλουστάτων στοιχείων αὐτῶν ὑπῆγα-
γεν αὐτοὺς εἰς ὀλίγιστα φωνήεντα καὶ σύμφωνα, καὶ χαρακτῆρας
δι' ἰδίου σημείου, ἢ γράμματος καθ' ἑμᾶς, ἐνεκάστον αὐτῶν,
ἐδίδχετο τοὺς ἀνθρώπους πῶς δύνανται, διὰ τοῦ λαοῦτικοῦ συνδυασμοῦ

Σύστημα ονομάζεται, όταν τὸ πλάτος τοῦ μεταστυλίου ᾗται τεσσάρων ἡμιδιαμέτρων, ὅπερ ἐστὶ, δύο ὅλων διαμέτρων.

Ἐπίστυλος δὲ, ὅταν τὸ διάστημα αὐτὸ ᾗται τεσσάρων καὶ ἡμισίας ἡμιδιαμέτρων. Ἡ ἡμιδιάμετρος αὕτη ὀνομάζεται ἐμβάτης.

Διάστυλος δὲ, ὅταν τὸ διάστημα αὐτὸ ᾗται τριῶν ὅλων διαμέτρων.

Ἀραιόστυλος τέλος, λέγεται, ὁ ἔχων μεταστυλίον πλατύτερον τῶν τριῶν διαμέτρων.

Κατὰ ταῦτα, ὁ νεὸς τοῦ Θεσπέως εἶναι πυκνόστυλος· ὁ Παρθενῶν εὐστυλος· ἡ στοὰ τοῦ Ἀδριανοῦ ἀραιόστυλος.

Ἔτι κατὰ τὰ ἀνωτέρω πάντα, ὁ νεὸς τοῦ Θεσπέως εἶναι περίπτερος ἀμφιπρόστυλος, τετράστυλος, πυκνόστυλος

— οοο

Ἀποσφθέγματα καὶ γινῶμαι.

Τὸ καλὸν ἀπόσφθεγμα ποτὲ δὲν εἶναι παράκαιρον.

Πικρὸς ἀστεϊσμός, εἶναι φιλίας δηλητήριο.

Τὰ προτερήματα ἐγείρουσι παρὰ μὲν τοῖς πτωχοῖς φθόνον, παρὰ τοῖς εὐγενέσι δὲ αἰμίλλαν.

Ἡ φιλοδοξία εἶναι τέκνον τῆς κενοδοξίας.

Ἡ προσποιημένη ἀπλότης εἶναι μετεμφισμένη ἀπάτη.

Ὁ βῆθος φύλαξ προσκαλεῖ τὸν ἀγρυπνὸν πολέμιον.

Κατὰ τῆς τύχης ἀντίταξον θάρρος, κατὰ τῶν παθῶν λόγον.

Ἡ θλίψις εἶναι εὐφορος ἀγρὸς ἀρεθῆς.

Ἐχθρῶν ἔχθιστός ἐστὶν ὁ κόλαξ.

Ἡ ἀφρονία, ὡς καὶ ἡ ἔνδεια, πολλοὺς κατέστρεψε.

Νέος ὀκνηρὸς, γέρων ἔνδειος.

Ὁ φίλος μόνον ἐν ταῖς ἀνάγκαις γνωρίζεται.

Ὁρμητικὴ ἐκλογὴ λήγει εἰς μακρὰν μεταμέλειαν.

Ὁ καλὸς οἰκέτης κάμνει ἀγαθὸν τὸν δεσπότην.

Φιλοπονία νεότητος, ἀνάπαυσις γῆρατος.

Ἡ καθαρὰ καρδία κάμνει ἀνθηρὸν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΔΩΡΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ τριεβαστος καὶ πολυπόθητος ἡμῶν Βασιλεὺς ἐπανέρχεται τάχιστα. Τῷ ἐτοιμάζεται λαμπρὰ ὑπόδοχῃ, καθ' ὅσον τὰ μέσα τοῦ τόπου ἐπιτρέπουσι. Τὸ κρῖτιστον δὲ μέρος αὐτῆς εἶναι αἱ ἀπὸ τοῦδε ἐν ἀγαλλιάσει σκιρτῶσαι καρδίαι πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μεγαλειότητος.

—Μεγίστην δοκιμάζουσι δυσκολίαν οἱ ΚΚ. φοιτητὴ τοῦ Ὁθωνείου Πανεπιστημίου, ἀναγκαζόμενοι νὰ γράψωσι, παραδιδόντων τῶν ΚΚ. καθηγητῶν, τὰ διδασκόμενα. Τοῦτο δὲ φέρει διπλὴν τὴν θλάβην· ὅτι ἕως οὗ γράψωσι τὰ ἤδη εἰρημένα, τῆς γλώσσης προτρεχούσης τῆς γραφίδος, τοῖς φεύγουσι τὰ κατόπιν λεγόμενα· σπουδάζοντες δὲ νὰ διώξωσι καὶ τὰς ἐννοίας τούτων, πρᾶξι τοῦ ἡμιγεγραμμένου καὶ ἡμαρτημένου πολλάκις τὰ προῤῥηθέντα. Θέλοντες δὲ νὰ συναρμολογήσωσιν οἰκὸς τὰς σημειώσεις των, εὐρίσκονται συχνὰ εἰς λαβύρινθον ἀδιέξοδον ἀναρτήτων καὶ ἠκρωτηριασμένων ἰδεῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ ἐν νῆ συμπεχυμένον. Μέγα αὐτοῖς εὐεργέτημα ἦθελεν εἶναι, ἐνόσω οἱ κύριοι καθηγηταὶ δὲν εὐκολύνονται νὰ τυπώσωσι τὰ ἔγχειρίδιά των, νὰ δίδωσι τοῖς μαθηταῖς νὰ αντιγράψωσιν οἰκοὶ ἢ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἐν ὧρας τακτικῆς, καθ' ὑπαγόρευσιν, σύνοψιν τῶν ἐπὶ παραδόσεως ἀναπτυχθησομένων μαθημάτων. Οὕτω θέλουσιν ἀπαλλαγθῆ τῶν ὑπὸ τῶν δυσκολιῶν οἱ δυσανασχετοῦντες φοιτηταί, ὧν ἐλάχιστος καὶ ὁ Σ. Α'.

—Ἐξέρχεται μετ' οὗ πολλὰς ἡμέρας τῶν πιστηρίων τοῦ Κ. Ἰω. Ἀγγελοπούλου ἢ ἐκ τοῦ Ἀγγλικῷ ὑπὸ τοῦ Κ. Σπ. Ἀντωνιάδου μεταφρασθεῖσα, καὶ πολλὰς σημειώσεσιν αὐτῆς πλουτισθεῖσα, ἑλληνικὴ ἀρχαιολογία. Ἀνευδοιάστως δύναται τις νὰ πηρὶ ὅτι οὐδενὸς ἄλλου εἰδίου ἢ ἑλλειψίς εἶναι ἤδη τόσον ἐπαιθητὴ ὅσον ἰσχυρολογίας τινος. Πολλάκις καὶ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι εὐρίσκοντες εἰς ἀμνηστίαν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως βοηθήματος ταιούτου. Εἶναι πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος ὁ κύριος Ἀντωνιάδης διὰ τὸν νέον τοῦτον πόνον αὐτοῦ, ὡς καὶ

διὰ τὰς προεκεδομένας δύο ἀξιολογητέας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Κεῖλη, παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκ τοῦ ἀγγλικῷ μεταφρασθεῖσας.

— Ὁ σοφὸς γυμνασιάρχης, καὶ μύστις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων πρέσβυς Γεννάδιος, ἐπιξεργασθεὶς ἐκ νέου τὴν τοῦς πλείστοις τῶν ἑλληνοπαίδων γραμματίσασαν γραμματικὴν του, ἐκδίδει αὐτὴν τύποις τοῦ Κ. Κορυμλᾶ. Ἐκτὸς τῶν πολλῶν βελτιώσεων καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον διορθώσεων, προσέθεσιν αὐτῇ καὶ τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἐν χειρογράφοις πολλαχῶς διδασκόμενον εὐσύνοπτον συντακτικὸν αὐτοῦ.

— Ὁ δὲ τῶν μουτῶν κλειδὸς, ἱεροφάντης καὶ τῶν φιλολόγων ἡμῶν ἢ κορωνίς, ὁ γηραιὸς Ἀσώπιος, ἐκδίδει ὁσονούπω, ὡς μακθάνομεν, τὰ εἰς Ὀμηρὸν αὐτοῦ προλεγόμενα. εἶ.αι πάσης εὐγνωμοσύνης ἄξιος, ὁ δευτέραις πολιτίμου, φιλολογικῆς κτιήσεως τῆ ἑλληνικῆ νεότητι περιποιούμενος σοφὸς οὗτος ἀνὴρ.

— Καθ' ἃ βεβαιούμεθα, οἱ ἀπὸ τῶ ἰδιωτικῶν στοιχειῶδες σχολεῖον αὐτοῦ Κ. Κανελλοπούλου εἰς τὰ δὲ μόσια ἑλληνικὰ σχολεῖα μεταβαίνοντες μαθηταί, εὐρίσκονται, πρὸς κατάταξιν ἐν αὐτοῖς, ἐξεταζόμενοι, κάλλιστα εἰς τὰ ἀπαιτούμενα μαθήματα ἐστοιχειωμένοι. Ὁ ἐπιτήδειος γραμματαγωγὸς Κ. Κανελλόπουλος διδάσκει εἰς τὸ διδάκτῆριον αὐτοῦ ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ κατὰστήσωσι τὸν μαθητὴν ἱκανὸν ν' ἀκούσῃ ἀνώτερα μαθήματα, ἀποφεύγων τὰ περιττὰ καὶ ἀκακῶς πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν παιδῶν. Ἄλλοι δυσστοχῶς, ἐπίδειξιν μᾶλλον θηρεύοντες, πρᾶξι αἰχμαλωτῶσι τοὺς μαθητὰς αὐτῶν πολλοῦ, μὲν ἐφ' ἃ οὐ δεῖ, ὀλίγους δὲ ἐφ' ἃ δεῖ.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδι, ἢ *Εβδομαῖα*, ἐδημοσιεύθη εὐσύνοπτος βιογραφία τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Κ. Σ. Βλάχου, καὶ ὁμοίωμα αὐτοῦ, καλλιτεχνικῶς ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ἰταλοῦ ζωγράφου Ρ. Τσεκούρη.

— Μὲ λύπην ἡμῶν βαθυτάτην ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ εὐπαιδέτου καθηγητοῦ καὶ συνιδρυτοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀξιολογητάτου ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Κ. Γρ. Παπαδοπούλου, μακαρίτου Σ. Σταθοπούλου. Ὁ θάνατος τούτου ἐστέρησε τὴν νεολαίαν μας πολλῶν ἐξαιρετικῶν διδασκτικῶν βιβλίων, ἅπερ ἠτοίμαζεν ἀπὸ πολλοῦ πρὸς ἐκδόσιν. Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ἀείμνητε Σταθόπουλε! δέχθητι εὐμένως τὰ θερμὰ δάκρυα τῶν παρὰ σοῦ πολυειδῶς ὠφεληθέντων μαθητῶν, τὰ ἅποια χύνουσι διὰ τὸν ἄωρόν σου θάνατον.

— Τὴν τετάρτην τῆς παρελθούσης σήμερον ἐβδομάδος ἀπεβίωσεν ὁ Γερουσιαστὴς Ν. Πονηρόπουλος, τὴν δ' ἐπιούσαν ἐν ὧρας ἑ. μ. μ. ἐκδηύθη μεγαλοπρεπῶς, ἀποδοθειῶν αὐτῷ τῆ ἔσχατον τῶν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς προσηκουσῶν τιμῶν. Αἰωνία Σου ἡ μνήμη χρηστῆ πολιτῆ καὶ ἀγαθῆ ἀνερ Ν. Πονηρόπουλε!

— Θύελλα τρομερὰ συμβῆσα πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 14 πρὸς τὴν 15 τοῦ μεσοῦντος καὶ ὑπὲρ τὰς τρεῖς διαρκέσασα ὧρας, ὀλίγου δεῖν νὰ καταστρέψῃ καὶ τὸν ἀρχαῖον καὶ τὸν νέον τῆς πρωτεύουσας κόσμον. Καὶ εἰς μὲν τὴν πόλιν καὶ τὰ περίξ κατέβαλε πρόρριζα ὑψιτενεῖς κυπαρίσσους καὶ πλείστα δένδρα, ἐσάλευσεν οἰκίας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀνάκτορον ἐπέφερεν οὐ μικρὰν ζημίαν. Ἰνα δὲ διακωνίσῃ τὴν μνήμην τῆς, ἐβρίψε χαμαὶ ἕνα τῶν γιγαντικῶν κίωνων τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ κιονοκράτου ἄθρακος μέχρι τῆς βάσεως, καὶ κείται ἤδη ἐκτάθην ἐπὶ γῆς ὁ σεβασθεὶς ὑπὸ 20 καὶ ἐπέκεινα αἰῶνων γίγας οὗτος. Ἀνυπολογίστους ἐπέφερε ζημίας ἢ στάσις αὕτη τῶν στοιχείων καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πειραιῶς ἠγκυροβολημένα πλοῖα, καὶ τίς οἶδεν ἐτι ὁποίας καταστροφῆς ἰπηνέγκαστο εἰς τὰ τυχόν πλέοντα, καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὅθεν διέβη ἀναφέρονται πολλὰ ἀποτελέσματα ταύτης ἀλλ' ἀδέσποτα ἐτι τὸ βεβαίον εἶναι ὅτι ὤθησε καὶ τὴν ἑλληνικὴν Κορβέταν Ἀμαλίαν πρὸς τὴν Σαλαμίνα, ἔνθα ἐναυάγησε κατὰ τὴν θέσιν Περιστερία.

— Ὁ Κύριος Ἡλίας Σταθόπουλος συγγραφεὺς τῆς ἀξιολογητάτης καὶ εὐμεθοῦς Γραμματικῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἄλλης ἐπίσης τοιαύτης τῆς καθομιλουμένης, διωρίσθη καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν εἰς τὸ ἐν Τριπόλει Β. Γυμνάσιον, Συγχαιρομεν τὸν ἐπαξίως διορισθέντα Καθηγητὴν Κ. Σταθόπουλον, καὶ οὐχ ἥττον τὴν εἰς τὸ εἰρημένον γυμνάσιον φοιτῶσαν νεολαίαν. Περὶ τῶν γραμματικῶν τοῦ Κ. Σταθοπούλου θελωμεν γράψαι ἀκολουθῶς τὰ δέοντα.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ 274.).